

MALOKARPATSKÝ POSOL

MESAČNÍK FARNOSTI HORNÉ OREŠANY

Ročník: IV.

September 2019

Číslo: IX.

BABKA, TY TO NERIEŠ...!

V polovici septembra každoročne slávime sviatok našej patrónky Slovenska, ktorou je Sedembolestná Panna Mária.

Keď Pán Ježiš zomieral na kríži za nás, dal nám svoju Matku. Panna Mária sa stala matkou nás všetkých na tejto zemi, ktorí putujeme do večnej blaženosti. Stala sa nám matkou, aby nás sprevádzala a pomáhala nám svojím príhovorom u Boha. Mnohé tabuľky vďaka na mariánskych miestach, napr. pri lurdských jaskynkách sú dôkazom toho, že naša nebeská Matka s nami je a že nám pomáha. ... „nikdy nebolo počuť, že by bol niekto opustený, kto sa utiekal k tebe a o tvoj príhovor žiadal.“ Svätý Ján, apoštol od chvíle, keď mu Pán Ježiš dal Pannu Máriu za matku, vzal si ju k sebe. Panna Mária sa tak stáva matkou apoštolov i matkou dobrej rady. Ved' apoštoli sa k nej často obracali s prosbou o dobrú radu. Aj my sa máme k nej utiekať s prosbou o dobrú radu a správne smerovanie v živote.

Dobrá radu nám chcú dať aj naši blízki. Sú nimi rodičia i starí rodičia. Stáva sa, že mladá generácia sa často stavia voči im názorom a potom pohŕda aj ich dobrými radami. Často sa stáva ako je matka, alebo stará matka odbitá tvrdením: „Mama, babka, ty to nerieš!“ Rodičom a starým rodičom ešte záleží na tom, aby mladí si svoj život usporiadali. Hoci vieme, že nájdú sa aj takí rodičia, ktorým na tom nezáleží, nechávajú to mladých, nech sa sami rozhodnú. Určite, nie je správne tlačiť na niekoho, no prejavovať ľahostajnosť, tiež nie je správne.

Ak sa chlapec a dievča majú radi, nech sa zoberú a založia si rodinu. Lebo ak sa už dlho spolu iba „vláčia“, rodičov i starých rodičov to neteší. Alebo dokonca sa im narodilo už dieťaťko, a mladí stále neriešia svoj vzťah, ktorí by si mali dať do poriadku. Keď to nemajú riešiť mama, alebo babka, tak nech to teda riešia sami mladí. Lenže oni často krát nechcú... a následne sa „odstavia“ od sviatostného života v Cirkvi. Ak majú dieťa, ktoré dali pokrstiť, je otázne či ho budú vôbec vo viere v Boha aj vychovávať. Kiežby raz prišli na to, že rada, či napomenutie od starších je vzácne a správne. Ved' aj oni sami budú chcieť raz dávať radu a usmernenie svojim deťom...

Duch. otec Milan

UVAŽUJME NAD BOŽÍM SLOVOM

Keď žobrák umrel, anjeli ho zanesli do Abrahámovho lona. Zomrel aj boháč a pochovali ho. A keď v pekle v mukách pozdvihol oči, zďaleka videl Abraháma a Lazára v jeho lone. I zvolal: „Otec Abrahám, zľutuj sa nado mnou a pošli Lazára, nech si namočí aspoň koniec prsta vo vode a zvlaží mi jazyk, lebo sa hrozne trápim v tomto plameni!“ Lk 16, 22-24/.

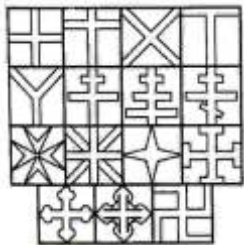
Hovorí sa, že humor je korením života, no je nesprávne, ak si niekto robí žarty zo svätých vecí a tiež z pekla. Peklo totiž nie je výmysel, ono reálne jestvuje. Sám Pán Ježiš sa vyjadril o tejto hroznej skutočnosti v podobenstve o boháčovi a Lazárovi. Lazár, ktorý v pozemskom živote zažil biedu a nevšímavosť zo strany boháča, sa dostal do neba, ktoré je tu opísané ako lono Abrahámovo. A aký osud postihol boháča, ktorý si užíval na tomto svete a nevšimá si biedneho človeka? Postihlo ho to, čo je najstrašnejšie pre človeka – peklo. V podobenstve sa nepíše nič zlé, čo by boháč vykonal. Avšak nevykonal ani nič dobré. Apreto, že zanedbal veľa dobra, videl, len seba samého a nevšimá si biedu Lazára, prišiel do pekla. Ak je tu Lazár symbolom bezbrannosti, tak boháč je tu symbolom necitlivosti na problém iných. Peklo je stav duše, ktorá sa ocitá v samote a večnom trápení. Nebo je naopak stav duše, ktorá sa ocitá nie v samote, ale v spoločensťve s Bohom a so všetkými svätými prežíva večnú radosť. Nebo je večná prítomnosť prežívania pokoja a radosti, no peklo je prežívanie večnej prítomnosti trápenia a bolesti. Peklo si človek spôsobuje sám a to odmietaním Boha, ktorý je láska. Ak človek odmieta Boha, odmieta aj človeka. Najskôr zabíja v sebe Boha, potom zabíja v sebe ľudskosť a lásku. A týmto všetkým si človek spôsobí peklo, ktoré často zažíva už na zemi.

Ak sme v stave posväcujúcej milosti, sme schopní žiť v spoločensťve s Bohom. Ak v stave tejto milosti odídeme z tohto sveta na večnosť, máme zaručené, že budeme navždy s Pánom, teda dosiahneme nebo. Pokiaľ však človek žije v stave ťažkého hriechu, je neschopný žiť v spoločensťve s Bohom a najväčším nešťastím je, zomrieť v takomto stave. Nech nás od toho Pán Boh chráni. Zamilujme si preto cestu Evanjelia, úzku cestu po ktorej máme kráčať k Bohu. Je to cesta úprimnej viery v Boha a cesta lásky. Je pravdou, že si nemôžeme na tejto ceste všetko dovoliť a robiť, čo sa nám zachce, avšak je to cesta istoty, že získame cieľ nášho života – spásu duše.

Aby sa kríž nestal už len módnym symbolom

Pred 20. storočiami bol kríž nástrojom potupného trestu a strašnej smrti. Rimania odsudzovali na trest ukrižovaním najväčších zločincov. Viac ako 2000 rokov kríž dominoval a dominuje v celom živote veriacich kresťanov ako symbol obete, spásy, radosti a posvätenia. Svätý Ján Zlatoústý hovorí: „Tento prekliaty a ohavný symbol najstrašnejšieho trestu sa teraz stal vytúžený a najviac milovaný. Všade to vidíš. Na svätom oltári, pri chirotoniach kňazov, na svätej liturgii; v domoch, na trhoch, v púšti a na cestách; na mori, lodiach a ostrovoch; na posteli a odevoch; pri sobášoch, na stretnutiach, na zlatých a strieborných nádobách; na ozdobách a freskách...“ /Prevzaté z knihy: Znamenie kríža: jeho sila, význam a zázraky. Oropos Attikis, 2001./

Na obrázku je znázornených 15 podôb neskorších („modernejších“) krížov – symbolov viery v tomto poradí: grécky, latinský, ondrejský (burgundský), antonský, vidlicový, patriarchálny (kardinálsky), pápežský, pravoslávny, maltézsky, dvojitý, hviezdový, barlový, d'atelinový (brabantský), ľaliový, a „hákový“ (tzv. svastika). /Prevzaté z publikácie: SOLUS CHRISTUS – TOTUS CHRISTUS/

Koncom 20. storočia nastáva tretia zmena významu a symbol kríža sa mení len na módný doplnok mladých ľudí, ktorým sa jednoducho páči jeho tvar, alebo ho videli v nejakom filme na krku známeho herca alebo speváka. Najhoršie zneužitie a potupu zažíva kríž začiatkom 21. storočia a to počas volieb, keď sa stáva akože symbolom ľudskosti na volebnom bilboarde politika. Dajme si preto jednoduchú otázku: Dokážeme ešte obnoviť našu časom schátranú vieru, skromne a v tichosti? Podobne tak, ako v jedno sobotné dopoludnie pod vedením nášho kostolníka Paľo Vavro so synom Paľkom dokázali osadiť nový kríž namiesto časom schátraného kríža pri našom kostole? Odpoveď si všetci nechajme vo svojom srdci. Ďakujem.

Maroš Fedák

SPOZNÁVAJME SVÄTÝCH

30. SEPTEMBER – SVÄTÝ HIERONYM, KŇAZ A UČITEL CIRKVI

Narodil sa v Stridone v Dalmácii okolo roku 340. Študoval v Ríme, kde sa dal aj pokrstiť. Oddal sa asketickému životu, odišiel na Východ a vysvätili ho za kňaza. Keď sa vrátil do Ríma, bol tajomníkom pápeža Damaza a už tu začal prekladať Sväté písmo do

latinčiny a podporovať rehoľný život. Potom sa usadil v Betleheme a prejavoval mimoriadne porozumenie pre potreby Cirkvi. Napísal veľa diel, predovšetkým komentáre k Svätému písmu. Zomrel v Betleheme roku 420.

Z úvodu ku Komentárom svätého kňaza

Hieronyma k prorokovi Izaiášovi

(Nn. 1. 2: CCL 73, 1-3)

Kto nepozná Písmo, nepozná Krista

Robím, čo musím robiť, keď poslúcham Kristove príkazy: „Skúmajte Písma“ (porov. Jn 5,39) a: „Hľadajte a nájdete“ (Mt 7,7), aby som nemusel so Židmi počuť: „Mýlite sa, lebo nepoznáte Písmo ani

Božiu moc.“ (Mt 22,29)

Lebo ak je Kristus podľa apoštola Pavla Božou mocou a Božou múdrosťou (porov. 1Kor 1,24), potom kto nepozná Písmo, nepozná Božiu moc a múdrosť: teda kto nepozná Písmo, nepozná Krista.

Preto budem napodobňovať hospodára, ktorý vynáša zo svojej pokladnice veci nové i staré (porov. Mt 13,52), a nevestu, ktorá v Piesni piesní hovorí: „Nové i staré som uchránila pre teba, milý môj.“ (porov. Pies 7,14 [Vg.]) A tak budem vykladať aj Izaiáša, aby som ho predstavil nielen ako proroka, ale ako evanjelistu a apoštola. Veď sám hovorí o sebe a o ostatných evanjelistoch: „Aké krásne sú nohy posla dobrej zvesti, ktorý hlása pokoj.“ (Iz 52,7) A Boh ho oslovuje ako apoštola: „Koho mám poslať, kto pôjde k tomu ľudu?“ A on odpovedá: „Hľa, tu som, mňa pošli.“ (porov. Iz 6,8)

Nech si nik nemyslí, že chcem obsah tejto knihy vtiesnať do niekoľkých slov. Veď toto Písmo obsahuje všetky Pánove tajomstvá a hovorí o Emanuelovom narodení z Panny, o pôvodcovi slávnych činov a znamení, ktorý zomrel a bol pochovaný, vstal z mŕtvych a je Spasiteľom všetkých národov. A čo povedať o fyzike, etike a logike? V tejto knihe je všetko, čo patrí do Svätého písma, čo môže ľudský jazyk vysloviť a rozum smrteľníkov obsiahnuť. O jej tajomstvách svedčí ten, ktorý napísal: „Každé videnie bude pre vás ako slová zapečatenej knihy. Keď ju podajú niekomu, kto vie čítať, a povedia: Prečítaj to!, odpovie: Nemôžem, lebo je zapečatená. A keď knihu dajú takému, čo čítať nevie, a povedia mu: Čítaj!, odpovie: Nevie čítať.“ (porov. Iz 29,11-12)

Ak sa to zdá niekomu slabé, nech si o tom vypočuje Apoštola: „Proroci nech hovoria dvaja alebo traja a ostatní nech posudzujú. Ak by dostal zjavenie iný zo sediach, prvý nech mlčí.“ (1Kor 14,29-30) Na akom základe môžu mlčať, keď je v moci Ducha, ktorý hovorí skrze prorokov, či mlčať alebo hovoriť?

Ak teda rozumeli, čo hovorili, všetko je plné múdrosti a rozumnosti. A do ich uší nedoliehal vzduch rozochvený hlasom, ale Boh hovoril v duši prorokov podľa toho, čo hovorí iný prorok: „Anjel, ktorý vo mne hovoril“ (Zach 1,9), a: „Volá v našich srdciach Abba, Otče“ (Gal 4,6), a: „Budem počúvať, čo povie vo mne Pán, Boh.“ (porov. Ž 85,9)

SVEDKOVIA NAŠICH ČIAS – TRPELI ZA VIERU

MUDr. Silvester Krčméry, CSc – popredný člen Rodiny Kolakovičovcov. Narodil sa 5. augusta 1924 v Trnave. Detstvo i mladosť prežil v Banskej Bystrici, kde r. 1942 zmaturoval. Jeho duchovné obrátenie nastalo až v sedemnástom roku života, kedy sa stal opravdivým kresťanom. Matka bola jednoduchá zbožná žena, úradníčka. Po narodení šiesteho dieťaťa sa rozhodla zostať doma a starať sa o domácnosť. Otec bol aktívny katolík a verejne vyznával svoju vieru. Ak niekto povedal nevhodný vtíp, alebo si uťahoval z kňazov, vtedy povedal: „Do našej spoločnosti to nepatrí.“ Silvester po obrátení nemal s nikým toľko konfliktov, ako so svojím otcom. V tom čase prišli jezuiti do Banskej Bystrice. Po duchovných cvičeniach na chate, ktoré dával jezuita P. Štefík, sa mladý Silvester najprv učil miništrovať. Keď pred maturitou začal hovoriť okňazstve, nikto mu neveril. Bez požehnania otca, odišiel k jezuitom, kde zotrval iba sedem dní. Otec prišiel k nim a povedal, že syn je ešte mladý. Študent sa vrátil domov a na otcov nátlak sa prihlásil na medicínu v Bratislave. Následne pokračoval v Paríži a štúdium ukončil v Prahe. Ako lekár pôsobil v Košiciach. Ešte počas študentských rokov sa prostredníctvom Václava Vaška zoznámil s profesorom Kolakovičom, neskôr s Vladimírom Juklom. Snahou profesora Kolakoviča bolo vytvoriť skupinu ľudí, ktorí by všetko obetovali pre Krista. Túto skupinu nazval Rodinou, podľa vzoru prvých kresťanov o bratskom spolunažívaní. Kolakovič zdôrazňoval apoštolát medzi robotníkmi. Hovorieval: „To sú masy robotníkov, kvôli ktorým prišiel Kristus. Práve spomedzi nich si Pán Ježiš vybral prvých spolupracovníkov.“ Už pápež Lev XIII. v 19. storočí hovoril, že je to škandál, keď Cirkev stratila robotníkov.

Silvester Krčméry zasvätil svoj život evanjelizácii študentov v Prahe a robotníkom v českom

pohraničí. Pre túto činnosť ho ako vojaka základnej vojenskej služby v roku 1951 zatkli. Po troch rokoch ho vojenský súd vo vyšetrovacej väzbe v Trenčíne súdil za vlastizradu a odsúdil na 14 rokov väzenia. Na slobodu ho prepustili 14. októbra 1964. Vo väzení zažil tri roky teroru, čo bolo len prípravou na vymyslený proces. Uplatňovali sa na ňom procesy vymývania mozgu, pri ktorých bolo násilie, zastrašovanie a vnútorné rozvrátenie. Znášal krik, ponižovanie, bitky, zimu... Toto všetko opísal v knihe: „To nás zachránilo.“ Doktor Krčméry do väzenia nešiel nepripravený. Vedel naspamäť Jánovo evanjelium a ďalšie časti z Nového zákona. Urobil si 40 – dňové duchovné cvičenia, ktoré mu pomohli vymaniť sa z teroru a preniesli ho do krajšieho sveta. Tak prekonal krízy. Obetoval deň Pánu Bohu, recitoval sv. omšu, modlil sa ruženec, litánie, krížovú cestu a spytoval svedomie. Najhoršie bolo ničnerobenie. O dobe väznenia napísal aj knihu „Vo väzniciach a tábore.“ Po prepustení z väzenia pracoval ako röntgenológ a internista v Bratislave – Podunajské Biskupice. Zároveň sa venoval spolu s Vladimírom Juklom evanjelizácii vysokoškolákov, učňov, narkomanom, alkoholikom a väzňom. Spolu sa tak podieľali na budovaní tajnej Cirkvi. Vyšší vojenský súd v Trenčíne ho rehabilitoval až v roku 1990.

MUDr. Silvester Krčméry bol v r. 1974 spoluzakladateľom sekulárneho inštitútu Fatima, ktoré sa podieľalo na vydávaní samizdatovej literatúry, tiež na prenášaní literatúry z Poľska atď. Podieľal sa na zakladaní mládežníckych hnutí, napr. Erka. V 80. rokoch minulého storočia spolu s dlhoročným priateľom, tajne vysväteným kňazom V. Juklom, rozvinul činnosť laického apoštolského hnutia, ktoré bolo základom pre neskoršie hnutia kresťanských spoločenstiev detí, mládeže i rodín. Stál pri zrode sviečkovej manifestácie za slobodu vierovyznania 25. marca 1988. Vo vysielaní hlasu Ameriky v r. 1984 bol označený ako jeden z najsledovanejších a najstráženejších ľudí v ČSSR. Bol mu udelený čestný doktorát Trnavskej univerzity. Jeho celoživotný prínos pre Cirkev ocenil pápež Ján Pavol II. udelením Rádu svätého Silvestra. Dňa 1. januára 2013 mu prezident SR Ivan Gašparovič udelil Rad Ľudovíta Štúra I. triedy. Získal cenu Nadácie Jána Langoša a čestné občianstvo Banskej Bystrice.

MUDr. Silvester Krčméry zomrel 10. septembra 1913 v Bratislave vo veku 89. rokov.

Mária Nováková

CHYSTÁME SA NA III. POCHOD ZA ŽIVOT

Určite poznáme na Slovensku veľa zákonom chránených rastlín a živočíchov. Zoberme si takého orla skalného. Všetky vývinové štádiá tohto živočíšneho druhu sú podľa zákona chránené rovnako ako živý jedinec. To znamená, že nevyliahnúť orol skalný, je od prvého dňa jedincom, ktorého spoločenská hodnota je 4610 Eur. Za jeho zničenie, alebo odcudzenie hrozí páchatelovi vysoká pokuta a trestné stíhanie.

Oproti tomu počaté dieťa do konca dvanásteho týždňa tehotenstva nie je nijako chránené svetským zákonom, ak sa matka rozhodne ísť na potrat. V tomto období je potrat možný z akéhokoľvek dôvodu, pokiaľ tomu nebránia zdravotné komplikácie. Život nenarodeného dieťaťa má v našej krajine menší význam ako život nevyliahnúť orla. Povedzme spolu NIE tejto nespravodlivosti! Chráňme naďalej prírodu a nenarodené zvieratá, no chráňme aj nenarodené deti od prvej chvíle ich počatia.

Postavme sa na stranu tých najnevinnejších a najbezbrannejších, ktorí ešte nevedia hovoriť a ktorí sa nevedia brániť. Vyjadrieme svoj postoj a úctu k životu a taktiež radosť zo života **na Národnom pochode za život dňa 22. septembra 2019 o 14, 30 hod. na Námestí Slobody v Bratislave**. Srdečne ste vítaní.

PRÍBEH NA ZAMYSLENIE

Jedného dňa prišiel k Sokratovi akýsi rozčúlený človek: „Počul si už, Sokrates, čo urobil tvoj priateľ? Musím ti to ihneď povedať.“

„Moment,“ prerušil ho mudrc. „Preosial si to, čo mi chceš povedať, cez tri sitá?“

„Cez tri sitá?“ prekvapene sa opýtal ten človek.

„Áno, cez tri sitá. Prvým sitom je pravda. Preskúmal si, či všetko, čo mi chceš povedať, je naozaj pravdivé?“

„Nie, len som to počul a...“

„Tak teda si to zaiste preosial cez druhé sito, ktorým je dobro. Je to, čo mi chceš povedať, keď už nemôžeš dokázať, že je to pravdivé, aspoň dobré?“

Ten druhý váhavo odpovedal: „Vôbec nie, práve naopak...“

„Aha!“ prerušil ho Sokrates. „Tak použime ešte tretie sito a pozrime sa, či to, čo mi chceš povedať a čo ťa tak rozrušilo, je potrebné!“

„Potrebné to veru nie je...“

„Tak teda,“ usmial sa mudrc, „keď to nie je ani pravdivé, ani dobré, ani potrebné, radšej na to zabudni a nezaťažuj tým ani seba, ani mňa!“

RODINA, STAŇ SA TÝM, ČÍM MÁŠ BYŤ

Chceme mať pevnú, zomknutú a šťastnú rodinu, kde sa všetci navzájom rešpektujú, sú k sebe ohľaduplní, pomáhajú si, deti si vážia rodičov a dospelí môžu dôverovať svojim dospievajúcim deťom? Realita však často býva iná. Rodina je odrazovým mostíkom pre sebarealizáciu vo veľkom svete. Jednoznačne musí poskytovať lásku a bezpečie všetkým svojim členom, deťom i dospelým, nakoľko rodina má aj ochrannú funkciu. Lenže každý sme iný, máme rôzne povahové vlastnosti, líšime sa v názoroch, vyrastáme každý v inej dobe. Svet okolo

sa mení a každý deň má na všetkých členov rodiny vplyv množstvo vecí. Vybudovať si a udržať silnú rodinu, je za týchto podmienok neľahká úloha, ale s pomocou Božou to ide.

Komunikácia je základ

Veľa ľudí sa sťažuje, že sa doma málo rozprávajú, že nie je venovaná pozornosť jemu ani jeho problémom, nikto ho nepočúva. To je aspekt, na ktorý je potrebné sa sústrediť ak nám záleží na vybudovaní pevných rodinných väzieb. Zaujímajme sa o každodenné dianie všetkých svojich blízkych, počúvajte ich a uistíme ich, že ich starosti či problémy nie sú pre nás ľahostajnými.

Keď hovoríte, hovorte len za seba. Formulujte jasne svoje pocity a potreby. Povzbudzujte k vyjadreniu všetkých členov rodiny, vrátane detí. Najväčšou chybou, ktorej sa často dopúšťame je to, že ich nervózne okríkneme a dáme im pocítiť, že momentálne nemáme na ne čas.

Žiť spolu, nielen vedľa seba.

Koľko času trávi vaša rodina spoločne? Isteže, v dnešnom hektickom svete, je ťažké zladať harmonogram niekoľkých ľudí dohromady, ale nič tak neposilní súdržnosť rodiny ako spoločne prežitý čas, i keď by to mala byť len večera na konci každého dňa. I ten najviac prácou zaujatý otec by mal odložiť mobil každý večer v rovnakom čase, aby si zasadol do čela stola. K utuženiu vzťahov vo vnútri rodiny pre nás kresťanov pomáha spoločná modlitba a účasť na sv. omši. Taktiež spoločné víkendy či dovolenky, ale tiež návštevy kultúrnych či športových akcií alebo len obyčajné spoločné prechádzky.

Hovorí sa, že rodina je základnou bunkou spoločnosti. Kiež by sa tieto slová napĺňali a kiež by boli naše kresťanské rodiny spoločenstvami modlitby a lásky, kde sa usilujeme žiť nie pre seba, ale jeden pre druhého. A práca, ktorá nám mnohým vyplňa čas v priebehu dňa, nebude tak príčinou toho, že by sme si nenašli čas na seba a na svojich najdrahších.

POHLADENIE DUŠE A BALZAM NA TELO

Toto je možné nájsť v Gironne a v kláštore na Montserrate v Katalánsku. Kláštor postavený vysoko v horách je po stáročia útočiskom bene-diktínskych mníchov, ktorí tu opatrujú zázračnú sošku Čiernej Madony Montserratskej z konca 12. storočia. Madona je ústredným motívom oltára v kláštornej kostole. Madona sedí, na kolenách má Jezuliatko a v pravej ruke guľu, ktorá symbolizuje Vesmír. Jej ďalšími atribútmi sú zlaté rúcho a koruna. Od roku 1881 je patrónkou Katalánska a jej kult dolieha ďaleko za katalánske hranice. Prichádzajú si ju sem uctiť tisíce pútnikov, ktorí tu stoja dlhé rady na to, aby sa mohli dotknúť gule v jej ruke a vysloviť pranie, ktoré dúfajú, že sa im s pomocou Madony splní.

Kláštor je vsadený vysoko v horách a spolu s prekrásnou prírodou vytvára fascinujúce až mystické prostredie, ktoré svojou spiritualitou hladí dušu človeka už len svojou prítomnosťou. Ak sa k tomu pridá modlitba, vzniká z toho skutočný duchovný zážitok. Okolitá príroda a vrchy sú vo výške tisíc metrov, pretkané chodníkmi, ktoré poskytujú možnosť na túry, alebo jednoduchšie prechádzky. Ich cieľovými bodmi sú kaplnky, ktoré sa nachádzajú v okolí, alebo fantastické vyhlíadky. V okolí je niekoľko vyhlíadok, z ktorých za dobrého počasia dovidíte až na Pyreneje. Fyzická námaha je primeraná, nakoľko chodníky sú udržiavané vo veľmi dobrom stave a na telo pôsobí ako balzam.

Spomínaná Girona sa nachádza 100 kilometrov od Barcelony v severovýchodnom Katalánsku, patrí medzi miesta s najbohatšou

históriou v Španielsku. Mesto založili Rimania, neskôr padlo do rúk Maurov, potom Frankov a nakoniec zakotvilo pod správou Barcelony. Návštevníkov láka svojou nádhernou architektúrou a bohatou históriou. Mesto ponúka široké spektrum pamiatok v opevnených uliciach, z rôznych období histórie. Najzaujímavejšia je Gironská Katedrála zasvätená Pane Márii, je krásnou zmesou románskej, gotickej a barokovej architektúry. Hoci sa jej výstavba začala asi od 8. storočia, jej súčasná podoba sa vytvárala až do 18. storočia. Na fasáde kostola sú nádherné barokové sochy. Vnútri sú diela, ktoré treba vidieť, podlahy vyrobené z bieleho mramoru, kaplnka Isabella z Portugalska, gobelín stvorenia z 11. storočia. Interiér katedrály predstavuje najširšiu gotickú chrámovú loď sveta so šírkou 23 metrov a druhú najväčšiu loď zo všetkých, po bazilike sv. Petra vo Vatikáne.

Ďalšou dominantou mesta je bazilika Esglesia de Sant Feliu. Podobne ako katedrála, je to krásna zmes románskej, gotickej a barokovej fasády, má niekoľko zaujímavých miest, ako sú sarkofágy zo 4. storočia, zaujímavý oltár so sochou biskupov Girony. Jeho stavba, na počesť Felixa z Girony (Sant Feliu), vznikla v priebehu 12. až 17. storočia. Samotná katedrála je vo vnútri veľmi pôsobivá a má veľa z histórie. Chrám je možné vidieť takmer odšadiaľ. Z hradieb okolo mesta je impozantný pohľad na mesto aj katedrálu.

Katalánsko je časť Španielska, ktoré je veľmi bohaté - aj na históriu. Každý piatok odlieta z Bratislavy do Girony lietadlo, cesta trvá asi 2 hodiny a v pondelok letí späť (cena letenky je lacná, mimo prázdnin sa dá kúpiť aj za 60 €) a odtiaľ sa dá za hodinu dostať vlakom alebo autobusom do kláštora na Montserrate.

Ing. Marko Novák, Csc.

NAŠA PEŠIA MALOKARPATSKÁ TÚRA

Výlet na Čachtický hrad a odtiaľ pešo po hrebeni Malých Karpát smerom na Veľký Plešivec, kde bola slávená sv. omša pod veľkým krížom, toto sme si naplánovali ako bodku za tohto-ročnými letnými prázdninami na 30. augusta 2019. Chvála nášmu dobrému Bohu, že nám dal veľmi príjemné počasie, hoci na začiatku

padlo aj niekoľko dažďových kvapiek a hrozili búrky. Z hradu a tiež z Veľkého Plešivca bol nádherný výhľad na okolité dediny a krásnu prírodu. Po sv. omši sme sa uberali horskou cestičkou smerom na Ošmek, kde na nás unavených cestou čakal vytúžený autobus. Cestou sme mohli ochutnať vzácne lesné drienky, ktoré práve dozrievali. Následne sme sa doviezli na myjavské kopanice, aby sme si pozreli Rozprávkový dom. Malý útulný domček vyzerajúci ako perníková chalúpka, ktorý zdobí tvary v podobe koreňov stromov, upútal všetkých, predovšetkým tých najmenších. Na záver nášho výletu všetkých potešila zastávka na dobrej zmrzline v Jablonici.

Foto a text: duch. otec Milan

NAŠA NÁVŠTEVA ROZPRÁVKOVÉHO DOMČEKA

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA SEPTEMBER 2019

Všeobecný: Za všetkých, ktorí sa zaoberajú spravodlivosťou, aby pracovali čestne a aby nespravodlivosť, prítomná vo svete, nikdy nemala posledné slovo.

Úmysel KBS: Aby sa na príhovor Sedembolestnej Panny Márie uchovávala a rozmnožovala viera v našej krajine aj vďaka kresťanskej výchove našich detí v rodinách a školách.

NA VEČNOSŤ ODIŠLI

Igor Horváth, 55 – ročný, Lošonec

SPOLOČNE VYKROČILI DO ŽIVOTA

Marek Sudin /Smolenice/ a JUDr. Monika Sasková /Horné Orešany/

CITÁT NA ZAMYSLENIE

**"BOH NÁS MILUJE.
DÔKAZOM JEHO
LÁSKY JE, ŽE NÁS
ZNÁŠA, KEĎ HO
URÁŽAME."**

SV. PIO Z PIETRELCINY